

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 3 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział VIII Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: P.R.E.S.C.O. (...)N. S. F. I. Z. w W.

przeciwko: B. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 stycznia 2013 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa P.R.E. S.C.O (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej B. J. kwoty 24.595,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- Kwoty 3.034,35 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- Kwoty 2.697,82 zł od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- Kwoty 18.863,38 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 grudnia 2011 r. przejęła od (...) Bank S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu niespłaconego kredytu.

W dniu 23 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana wniosła skutecznie sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

W uzasadnieniu sprzeciwu podała, iż zawarła z (...) Bank S.A umowę kredytu, jednakże wskazała, iż zawarła ją aby jej konkubent mógł kupić samochód. Przyznała, iż z uwagi na ciężką sytuację materialną i zdrowotną zaprzestała spłaty kredytu. Ponadto podniosła zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 4 sierpnia 1995 r. pozwana B. J. zawarła z (...)Bank S.A. z siedzibą w P. umowę kredytu w kwocie 7.000 zł. Pozwana zobowiązała się spłacić kwotę kredytu w 60 ratach miesięcznych, płatnych do 20 dnia każdego miesiąca, w wysokości 256,86 zł każda. W umowie zastrzeżono, iż oprocentowanie kredytu wynosi 36 % w stosunku rocznym, a prowizja banku 1 %. Kredyt udzielony został w celu sfinansowania zakupu samochodu osobowego M. R. o numerze rejestracyjnym (...).

Dowód:

- Umowa o kredyt nr (...) k. 18-20;
- Wniosek o kredyt ratalny k. 23-24.

W dniu 9 marca 2001 r. M. Z. zawarł z (...)Bank S.A. umowę o przystąpieniu do długu. Na jej podstawie M. Z. przystąpił do długu wynikającego z umowy kredytowej nr (...) z dnia 4 sierpnia 1995 r.

Dowód:

- Umowa o przystąpieniu do długu k. 7-8.

Pismem z dnia 7 czerwca 2005 r. (...) Bank S.A. poinformował pozwaną, iż od dnia zawarcia umowy kredytowej do dnia jej rozwiązania na jej rachunek kredytowy wpłynęło 3.013,19 zł, natomiast po rozwiązaniu umowy kredytowej, które miało miejsce 25.04.1997 r. do dnia sporządzenia pisma wpłynęło łącznie 4.618 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 7 czerwca 2005 r. k. 40.

Pismem z dnia 18 września 2008 r. (...)Bank S.A wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 22.660,97 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 18 września 2009 r. k. 42.

Pismem z dnia 1 grudnia 2008 r. (...) Bank S.A. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 22.797,65 zł, na która składają się:

- należność główna w kwocie 5.732,17 zł,
- odsetki ustawowe naliczone do dnia 30 listopada 2008 r. w kwocie 16.638,68 zł,
- zasądzone koszty egzekucyjne w kwocie 426,80 zł.

Jednocześnie poinformował ją, iż fakt, że M. Z. przystąpił do długu nie oznacza, iż została zwolniona z długu.

Dowód:

- Pismo z dnia 1 grudnia 2008 r. k 41.

W dniu 30 grudnia 2011 r. strona powodowa zawarła z (...)Bank S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Na jej podstawie strona powodowa nabyła od (...)Bank. S.A. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zawartej umowy kredytu.

Dowód:

- Umowa sprzedaży wierzytelności k. 27-29;
- Częściowy wykaz wierzytelności k. 35.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu zawarcia przez pozwaną z (...)Bank S.A. w dniu 4 sierpnia 1995 r. umowy kredytu oraz z faktu nabycia wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy w drodze umowy przelewu wierzytelności.

Istota sporu sprowadzała się do rozważenia kwestii, czy na pozwanej nadal spoczywał obowiązek świadczenia na rzecz strony powodowej z uwagi na podniesienie zarzutu przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną należało uznać za zasadny.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać należy, iż roszczenie staje się wymagalne z nadejściem momentu, w którym świadczenie ma być spełnione. Wymagalność roszczenia należy łączyć z nadejściem ostatniego dnia pozwalającego dłużnikowi spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania (por. wyrok SN z 3.02.2006 r., I CSK 17/05).

Pozwana zobowiązana była tytułem spłaty kredytu uiścić na rzecz banku 60 rat w wysokości 256,86 zł płatnych do 20 dnia miesiąca, a więc roszczenie dochodzone pozwem było wymagalne w całości najpóźniej w dniu 20 sierpnia 2000 r.

Z upływem dnia określonego jako termin płatności rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń, który upłynął dla całego roszczenia z dniem 20 sierpnia 2003 r. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, zaś pozew wniesiono w dniu 16 stycznia 2013 r., a więc prawie dziesięć lat po upływie okresu przedawnienia.

Wskazać należy ponadto, iż poprzez cesję nastąpiła zmiana podmiotowa w zakresie tego samego stosunku prawnego, zaś nabywca wierzytelności wstąpił we wszystkie prawa i zobowiązania zbywcy. Dłużnikowi przysługują zatem przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości przelewie (art. 513 k.c.), dotyczy to również zarzutu przedawnienia.

Z tych też powodów powództwo podlegało oddaleniu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 stycznia 2013 r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa P.R.E. S.C.O (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej B. J. kwoty 24.595,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

- Kwoty 3.034,35 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- Kwoty 2.697,82 zł od dnia 31 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- Kwoty 18.863,38 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 grudnia 2011 r. przejęła od (...) Bank S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu niespłaconego kredytu.

W dniu 23 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana wniosła skutecznie sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

W uzasadnieniu sprzeciwu podała, iż zawarła z (...) Bank S.A umowę kredytu, jednakże wskazała, iż zawarła ją aby jej konkubent mógł kupić samochód. Przyznała, iż z uwagi na ciężką sytuację materialną i zdrowotną zaprzestała spłaty kredytu. Ponadto podniosła zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 4 sierpnia 1995 r. pozwana B. J. zawarła z (...)Bank S.A. z siedzibą w P. umowę kredytu w kwocie 7.000 zł. Pozwana zobowiązała się spłacić kwotę kredytu w 60 ratach miesięcznych, płatnych do 20 dnia każdego miesiąca, w wysokości 256,86 zł każda. W umowie zastrzeżono, iż oprocentowanie kredytu wynosi 36 % w stosunku rocznym, a prowizja banku 1 %. Kredit udzielony został w celu sfinansowania zakupu samochodu osobowego M. R. o numerze rejestracyjnym (...).

Dowód:

- Umowa o kredyt nr (...) k. 18-20;
- Wniosek o kredyt ratalny k. 23-24.

W dniu 9 marca 2001 r. M. Z. zawarł z (...)Bank S.A. umowę o przystąpieniu do długu. Na jej podstawie M. Z. przystąpił do długu wynikającego z umowy kredytowej nr (...) z dnia 4 sierpnia 1995 r.

Dowód:

- Umowa o przystąpieniu do długu k. 7-8.

Pismem z dnia 7 czerwca 2005 r. (...) Bank S.A. poinformował pozwaną, iż od dnia zawarcia umowy kredytowej do dnia jej rozwiązania na jej rachunek kredytowy wpłynęło 3.013,19 zł, natomiast po rozwiązaniu umowy kredytowej, które miało miejsce 25.04.1997 r. do dnia sporządzenia pisma wpłynęło łącznie 4.618 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 7 czerwca 2005 r. k. 40.

Pismem z dnia 18 września 2008 r. (...)Bank S.A wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 22.660,97 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 18 września 2009 r. k. 42.

Pismem z dnia 1 grudnia 2008 r. (...) Bank S.A. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 22.797,65 zł, na która składają się:

- należność główna w kwocie 5.732,17 zł,
- odsetki ustawowe naliczone do dnia 30 listopada 2008 r. w kwocie 16.638,68 zł,
- zasądzone koszty egzekucyjne w kwocie 426,80 zł.

Jednocześnie poinformował ją, iż fakt, że M. Z. przystąpił do długu nie oznacza, iż została zwolniona z długu.

Dowód:

- Pismo z dnia 1 grudnia 2008 r. k 41.

W dniu 30 grudnia 2011 r. strona powodowa zawarła z (...)Bank S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Na jej podstawie strona powodowa nabyła od (...)Bank. S.A. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zawartej umowy kredytu.

Dowód:

- Umowa sprzedaży wierzytelności k. 27-29;
- Częściowy wykaz wierzytelności k. 35.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu zawarcia przez pozwaną z (...)Bank S.A. w dniu 4 sierpnia 1995 r. umowy kredytu oraz z faktu nabycia wierzytelności wynikającej z przedmiotowej umowy w drodze umowy przelewu wierzytelności.

Istota sporu sprowadzała się do rozważenia kwestii, czy na pozwanej nadal spoczywał obowiązek świadczenia na rzecz strony powodowej z uwagi na podniesienie zarzutu przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną należało uznać za zasadny.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać należy, iż roszczenie staje się wymagalne z nadejściem momentu, w którym świadczenie ma być spełnione. Wymagalność roszczenia należy łączyć z nadejściem ostatniego dnia pozwalającego dłużnikowi spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania (por. wyrok SN z 3.02.2006 r., I CSK 17/05).

Pozwana zobowiązana była tytułem spłaty kredytu uiścić na rzecz banku 60 rat w wysokości 256,86 zł płatnych do 20 dnia miesiąca, a więc roszczenie dochodzone pozwem było wymagalne w całości najpóźniej w dniu 20 sierpnia 2000 r.

Z upływem dnia określonego jako termin płatności rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń, który upłynął dla całego roszczenia z dniem 20 sierpnia 2003 r. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, zaś pozew wniesiono w dniu 16 stycznia 2013 r., a więc prawie dziesięć lat po upływie okresu przedawnienia.

Wskazać należy ponadto, iż poprzez cesję nastąpiła zmiana podmiotowa w zakresie tego samego stosunku prawnego, zaś nabywca wierzytelności wstąpił we wszystkie prawa i zobowiązania zbywcy. Dłużnikowi przysługują zatem przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości przelewie (art. 513 k.c.), dotyczy to również zarzutu przedawnienia.

Z tych też powodów powództwo podlegało oddaleniu.